

№ 278
6-286

ПЕЧАТЪ НА НАРОДНАТА СЪДБА
153560

Нѣщо, като Ирѣдговорѣ

Жалостния гласъ: «Македония въ пламакъ», мож да вървамъ, че е покъртилъ и най каменното сърдце въ свободна България, защото тази разярена чума, която върлува въ Македония, Армения, Критъ и пр. и пр. не одавна, а нѣщо прѣди 20 години, върлуваше и по тѣзи мѣста, дѣто днесъ свободния българинъ, самъ си решава съдбата. Сълзитѣ и писъцитѣ на избѣгалитѣ 400 души въ България, съ цѣль да спасятъ главитѣ си отъ удара на ятаганитѣ, и отъ бѣзбройнитѣ други инквизиторства, ни напомнуватъ, че въ Македония, или по върно казано, въ цѣлата тиранска и варварска Турция, вѣчно царува Въртелемеова нощъ, че тамъ постоянно бие чума и че тамъ касапницитѣ, главорезанието, грабежитѣ, изнасилванията, буйствата, звѣрствата и челоуѣко-истезанията, сж явлѣния, безъ начало и безъ край. Сърдцераздирателната картина, която прѣд таватъ: (отъ 15-й Ноемврий тази година (нека се запомни 1897) на самъ и никой не знае до кога ще сж такива:) Коченско, Щипско, Струмичко, Малешевско и Пианечко, ни показва, че въ Македония не може вече, по никой начинъ, да се живѣе. И ужасно, наистина! Въ коя държава, внѣ отъ Турция, се е чуло и видѣло, така официално, въ надвечерието на 20 вѣкъ, да ставатъ такива инквизиторски мъчения на робитѣ, щото мъчно е да върва човѣкъ, дали сж ставали и при царуването на Калигула, на Нерона и на редъ други срѣднѣвѣковни узурпатори? Та допуснимо ли е, Боже мой! днесъ въ края на 19 вѣкъ, прѣдъ очитѣ на нѣкаква си хуманна и челоуѣколюбива, европа, да се бѣсътъ хора на долу съ главата, да се увируютъ пърчки, подъ ногти?, да се биждѣ съ волски жили, да се горждѣ на огънь и да се съждѣ робитѣ съ ятагани по срѣдъ бѣль денъ?! — Не допуснимо е, казва «охолника» който свободно путова съ желѣзници по Европа. Допуснимо е, казва случайно избѣгналия отъ тѣзи прѣужасни звѣрства надъ звѣрствата. Да, читателю, щастивия, охолния и този

ЧЕНО
"БОРА"
1904 г.